

РЕШЕНИЕ

№ 4225

гр. София, 26.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1158** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалба на З. Р. Й., [дата на раждане], действаща със съгласието на нейната майка и законен представител Р. Д. Й., чрез адв. Я., против Решение № 357 от 07.04.2021 г. на Комисия за защита от дискриминация по преписка № 449/2020 г. Иска се оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира се присъждане на разноски.

В ОСЗ жалбоподателката се представлява от адв. Я., който поддържа жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на заинтересованата страна. Депозирани са писмени бележки.

Ответникът - Комисия за защита от дискриминация, редовно уведомен, не взема участие в процеса.

Заинтересована страна - М. М. Д., в писмен отговор чрез адв. К. оспорва жалбата като неоснователна.

В ОСЗ заинтересованата страна се представлява от адв. К., който поддържа оспорването. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък. Депозирани са писмени бележки.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание

чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Настоящото съдебно производство е образувано след връщане на делото за ново разглеждане съобразно указанията, дадени с Решение № 788/25.01.2023 г. по адм. дело № 6081/2022 г. на Върховния административен съд.

Безспорно е установено, че детето З. Й. е била състезател - аматьор по художествена гимнастика, картотекирана в КХГ „Академик“ през 2016 г., с треньор М. Д..

С жалба с вх. № 17 от 04.03.2020 г. /л.77, адм. д. № 4702/2021 г. на АССГ/, майката на З. Й.- Р. Й., е сезирала Председателя на Българската федерация по художествена гимнастика /Б./ и Дисциплинарната комисия /ДК/ на Българска федерация по художествена гимнастика с твърдения за нарушения от страна на М. Д. на разпоредбите на глава III, чл. 12, ал. 5, 6 и 7 от Дисциплинарния правилник на Б.. С решение от 17.06.2020 г. на ДК на Б. на треньора е препоръчано преустановяване на тренировки със З. Й. в КХГ „Академик“ до приключване на дисциплинарното производство.

Видно от решение по Протокол № 4/01.07.2020 г. /л.73, адм. д. № 4702/21 г. на АССГ/, Управителният съвет на КХГ „Академик“ е прекратил членството на З. Й. в клуба на основание чл. 18.3 от Устава, считано от същата дата поради компрометиране доброто име на клуба и на някои от членовете му. С решението били спрени и правата на състезателката за участие в спортно-състезателна и тренировъчна дейност, произтичащи от картотекирането ѝ в клуба.

Видно от Удостоверение изх. № 75/30.05.2023 г. /л. 32 по делото/, З. Й. е картотекирана като състезател на КХГ „Л.“, за периода 01.07.2020 г. -31.07.2020 г. С декларация –съгласие на Р. Й., дъщеря ѝ е картотекирана като състезателка в КХГ „Гълъбово“ през 2021 г. и се е състезавала от името на този клуб.

Производството пред КЗД е образувано по жалба с вх. № 44-00-1853/26.06.2020 г. /л. 47, адм. д. №4702/21 г. на АССГ/, подадена от Р. Й., в качеството ѝ на законен представител на З. Й. пред Комисията.

С разпореждане № № 1029/02.07.2020 г. /л. 66, адм. д. № 4702/21 г. на АССГ/ на председателя на Комисията е образувана преписка № 449/2020 г. относно оплаквания за дискриминация по отношение на жалбоподателя по признак „лично положение“.

Производството се е развило по реда на Глава четвърта, раздел I 33Дискр. На основание чл. 55 и сл. 33Дискр. от ответника е извършена предвидената в специалния закон процедура по проучване. По преписката са изискани и приложени становища и доказателства от участниците в производството. В изпълнение на чл. 59, ал. 3 33Дискр. на страните е предоставена възможност да се запознаят с приложените по преписката материали. Изготвено е заключение от докладчика по преписката Н. А. /л. 129, адм. д. № 4702/2021 г. на АССГ /. Насрочено е открито съдебно заседание. Същото е проведено на 8.02.2021 г., за участие в което страните са редовно призовани. Видно от приложения протокол /л.167, адм. д. № 4702/21 г. на АССГ/ страните вземат участие в О.З. За изясняване на фактическата обстановка са изслушани твърденията на страните, както са допуснати и шестима свидетели. За жалбоподателя свидетелстват С. И. Т., З. С. Й. и Г. Л. С.. Като свидетели на ответната страна се явяват В. И. Х., К. Х. Т. и С. И. К..

Трети специализиран постоянен заседателен състав на КЗД, е кредитирал изцяло

показанията на свидетелите С. К., В. И. и К. Т. като безпристрастни, логични и последователни и е приел, че по отношение на К. Т. и В. И. не е налице заинтересованост в полза на ответната страна по смисъла на чл. 172 ГПК вр. чл. 144 АПК. По отношение М. Д. и св. С. К. е прието, че не са налице обстоятелства по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗЗДискр. КЗД е отчела, че Т., Х. и К. са преки очевидци на поведението на треньора спрямо на З. Й., възприели са вярно правнорелевантните факти и са ги възпроизвели добросъвестно в показанията си. Съставът е приел, че св. З. Й., Р. Й. и З. Й. са роднини по права линия и като такива се явяват свързани лица по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗЗДискр. Отчетена е заинтересоваността на З. Й. в производството като баба на З. Й. и отражението на това пристрастие при възприемането на фактите, оценката ѝ за тях и начина на възпроизвеждането им в показанията пред административния орган, поради което не са кредитирани в частта относно твърдяното физическо насилие. Комисията е посочила, че нито един от разпитаните свидетели на страните в производството не потвърждава Д. да си е служила с грубите и обидни квалификации, описани в жалбата. При преценката достоверността на показанията на св. З. Й. съставът е отчел и наличното по преписката постановление на СРП от 19.08.2020 г. за установени действия по заплахата от страна на бабата на детето спрямо М. Д., осъществяващи състав на престъпление по чл. 144, ал. 1 НК.

Във връзка с триката, избирани за З. Й., съставът е приел, че не се установява целенасочено унижение и злепоставяне на детето от страна на треньора М. Д.. Отчетено е, че установената в художествената гимнастика практика е видът на трикото да се съгласува и одобрява от треньора освен за съответствието му с приетите правилници, и за съответствието му с конкретното съчетание. Предвид показанията на св. Т. жалбоподателката не се е съобразявала с тази практика.

Съставът на комисията е приел и че от събраните по преписката данни, не се установява на З. Й. да са предоставяни негодни уреди за трениране и състезаване от КХГ „Академик. Кредитирано е становището на М. Д., че треньорът е този, който предвид специалните си знания и умения, прави преценка и определя кои са подходящите уреди за всеки отделен състезател. От свидетелските показания се установява, че състезателката многократно е била подпомагана в клуба с уреди или елементи за тях, подходящи за възрастта и физическите ѝ данни.

По отношение на твърденията, че съчетанията, подготвяни и изпълнявани от З. Й., са били със занижена трудност с цел да бъде възпрепятствано професионалното ѝ развитие, съставът на КЗД е приел, че същите се опровергават от резултатите, които е получавала за тези съчетания като състезател на КХГ „Академик“, тренирана от М. Д.. Същото е упоменато и в представеното по преписка писмо на Н. Р..

Във връзка с изложеното в жалбата относно контузии на З. Й., КЗД е отчела, че същите са неминуеми за лице, занимаващо се активно със спортно-състезателна дейност. От показанията на св. З. Й. и св. С. Т. е установено, че една от твърдените контузии е в резултат на удар с възела на въже по време на тренировка. Прието е, че това не следва да бъде квалифицирано като физически тормоз от страна на треньора. В показанията си пред комисията, З. Й. потвърждава, че Д. е издала необходимия документ, за да може състезателката да бъде прегледана в СБАЛТОСМ „Проф. д-р Д. Ш.“. От представена бележка от „Физиотерапия Био Център“ ЕООД С., издадена на 24.06.2020 г., е установено, че З. Й. е посетила центъра, където в периода 26.09.2018 г. - 10.04.2019 г. са проведени само 6 процедури на база диагноза, предадена устно, без

представени документи.

КЗД е приела, че депозираните по преписката гласни доказателства опровергават твърденията за намалено време за тренировки на З. Й. като проява на тормоз от треньора. От показанията на св. Й. и св. И. е установено, че са тренирали само по три часа, тъй като З. Й. е трябвало да се подготвя за изпити и поради това е напускала тренировките по тяхно желание. Прието е, че от показанията на св. К. и св. И. се установява, че със З. Й. е работено индивидуално, като е допуснато детето да ползва балетен педагог, различен от този на останалите състезатели.

Не е установен и отказ от страна на М. Д. да тренира състезателката след като майката Р. Й. е подала жалба до ДК на Б.. Преустановяването на тренировките до изясняване на случая по жалбата е следствие на получено писмо от Б.. От 13.03.2020 г. във връзка с обявеното извънредно положение в страната тренировки не били провеждани. Съгласно решение от 17.06.2020 г. на ДК на Б., тренировките със З. Й. в КХГ „Академик“ са преустановени до приключване на дисциплинарното производство.

По отношение на твърденията, че З. Й. е била възпрепятствана от М. Д. да участва в състезания през 2020 г., от данните по преписката е установено, че до м. февруари 2020 г. тя е участвала в състезания, включително и това, проведеното от 25.02.2020 г. до 29.02.2020 г., от категория „Елит“. От 03-07.2020 г. не са провеждани състезания, поради наложената от властите забрана заради епидемиологичната обстановка в страната. Съставът е изложил мотиви, че прекратяване членството ѝ в клуба е довело до спиране на състезателните ѝ права, но същите не са прекратени.

Безспорно е установено, че от месец юли 2020 г. З. Й. е картотекирана в КХГ „Л.“. Съставът сочи, че след като е картотекирана, не е имало пречки да участва в състезания от името на този клуб, ако той е взел такова решение след провеждане на вътрешни контроли и квалификации. Искането на Р. Й. дъщеря ѝ да участва в състезания като индивидуален състезател, а не от името на клуба в който е картотекирана, е в разрез с чл. 5, ал. 6 от Правилата за предоставянето, прекратяването и отнемането на състезателни права на спортистите аматьори и спортистите професионалисти, участващи в тренировъчната и спортно-състезателна дейност на Б., приети на основание чл. 28, ал. 1, т.4 ЗФВС.

По преписката е представено писмо с вх. № 87/18.08.2020 г. /л. 203, адм.д. № 4702/21 г. на АССГ/ от Председателя на КХГ „Л.“ Н. Р. до председателя на Б.. Според него З. Й. е напуснала клуб „Л.“ с посредствени резултати. Отбелязано е и че постиженията през миналите години се дължат на съвместната ѝ работа с треньора М. Д..

По преписката е представен и документ с изх. № 6/16.03.2020 г. от частен психологичен кабинет „Dominate mind“ /л. 59, адм. д. № 4702/21 г. на АССГ/, в който е извършен преглед на детето З. Й. и е установен психологичният му статус. З. състав на КЗД е приел, че този документ няма характера на експертно заключение, изготвено по законоустановения ред от лице с установена компетентност. Комисията е приела, че дори треньорските похвати на М. Д. да са предизвикали в З. Й. нежелано емоционално преживяване, същото не е последица от дискриминационно поведение на ответната страна по смисъла на приложимите материалноправни норми на ЗЗДискр.

Във връзка с гореизложеното КЗД, Трети специализиран постоянен заседателен състав в оспорения акт е приел, че не са събрани доказателства за действия, бездействия или демонстриране по друг начин от страна на треньора Д. поведение, което може да се квалифицира като проявена дискриминация срещу З. Й.. Недоказани

са твърденията за извършена такава под формата на „тормоз“ на основата на признак „лично положение“. Поради това жалбата е оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в срока по чл. 68, ал. 1 ЗЗДискр., от процесуално дееспособно лице, действащо със съгласието на законния си представител и с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия - чл. 47, т. 1- 4 и чл. 64, ал. 1 ЗЗДискр. Процесното решение е издадено в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в решението факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Съдът не констатира нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са основание за отмяна на обжалвания акт. Комисията е спазила регламентираната в закона процедура, като е осигурила упражняването на правото на защита на страните. Органът е спазил формулираното в разпоредбата на чл. 9 ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация. Извършена е процедура по проучване по смисъла на чл. 55 ЗЗДискр. Фактическата обстановка е правилно изяснена от административния орган. Събрани са всички необходими и относими към случая доказателства. Спазени са изискванията на чл. 36, ал. 3 АПК за проверка и преценка на доказателствата, а в изпълнение на чл. 35 от кодекса са обсъдени обясненията и възраженията на страните.

Обжалваното решение е издадено при спазване на материалния закон. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. По определението на чл. 4, ал. 2 ЗЗДискр. пряка дискриминация съставлява всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. С текста на сочената разпоредба се забранява прякото или непряко ограничаване на законните права или интереси на лицата на основание изброените критерии. Като „неблагоприятно третиране“ е определен всеки акт, действие или бездействие, което пряко или непряко засяга права или законни интереси (§ 1, т. 7 от ДР на закона).

За да е налице проява на дискриминация по смисъла на закона, следва да са налице всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, а именно: 1) изпълнително деяние - акт, действие или бездействие, водещи до диференциран подход към дадено

лице или определен кръг лица; 2) защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр.; 3) цел или резултат – засягане на права или законни интереси и 4) причинно-следствена връзка. Едно деяние се квалифицира като дискриминационно, когато лицето, което твърди че е жертва, докаже дискриминация, а лицето, за което се твърди, че дискриминира, не успее да опровергае извода за неравното третиране. На първо място, доказването на дискриминация изисква да се установи факта на неравно третиране по защитен признак спрямо сравняваните лица. На второ място, следва да се докажат факти, от които може да се направи обосновано предложение за възможно осъществяване на неравно третиране поради защитения признак, т.е. за причинна връзка между спорното третиране и защитения признак. Необходимо е освен това да има лице за сравнение, поставено в по-благоприятни условия от твърдящия наличието на дискриминация на основата на признаците по ал. 1 на чл. 4 ЗЗДискр. или чрез привидно неутрална разпоредба, критерий или практика.

Тормозът на основа на посочените признаци също се смята за дискриминация по силата на чл. 5 ЗЗДискр. Според дефиницията, дадена с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., тормоз е всяко нежелано поведение на основата на защитените признаци, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда. Фактическият състав на тормоза включва: 1. изпълнително деяние - действие или бездействие на определено лице спрямо друго лице; 2. защитен признак по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр; 3. цел или резултат - накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда; 4. причинно-следствена връзка между тях. Съответен на доказателствата и закона е правният извод, че спрямо З. Й. не е установено съзнателно нежелано поведение, което да цели или предизвика обидна или застрашителна среда.

В случая се твърди, че дискриминационното третиране се основава на признака „лично положение“. Тъй като няма легално определение на защитения признак „лично положение“, се налага установяване и доказване във всеки конкретен случай на значим, обективен, същностен за личността белег, който позволява да бъде прилаган еднакво и който отчита универсалния обхват на закона. Констатации за такъв белег по делото не бяха установени.

Относно твърденията, че треньорът Д. е причина за настъпили контузии на З. Й., следва да се отбележи, че в административното, а и в съдебното производство не се установяват данни свидетелстващи за това. От

показанията на св. З. Й. и св. С. Т. в адм.производство е установено, че една от твърдените контузии е в резултат на удар с възела на въже по време на тренировка. Решаващият състав е приел, че това не следва да бъде квалифицирано като физически тормоз от страна на треньора. Настоящият съдебен състав споделя този извод. Всеки един спортист дали по време на подготвителни тренировки, или по време на състезание може да получи контузия, което е неизбежна част от спортната му дейност и израстването му.

Съдът счита, че твърденията за проява на негативно и лошо отношение от страна на М. Д. към З. Й. са необосновани. От събраните от комисията свидетелски показания е установено, че триката, с които състезателките се явяват на съответния турнир следва да бъдат съгласувани с треньора. Трябва да бъдат съобразени със съчетанието, което ще изпълняват. Същите следва да са удобни на децата, съобразени със спецификациите на уредите, с които тренират. Дори близките на детето да считат, че са осигурявали най-добрите трика, следва да се отбележи, че те нямат нужната квалификация за да преценят това.

На следващо място се установява безспорно, че Д. е тренирала З. Й. индивидуално. Според св. Т. треньорът се е стараел да направи всичко възможно за доброто развитие на детето в спорта, който практикува. Както се установява от изложеното в писмо от председателя на клуб по художествена гимнастика „Л.“ Н. Р., след като е започнало тренировки с въпросния треньор, детето е развило постижения, достигайки до членство в Олимпийското звено -2007 г, което говори за ангажираността на Д. към състезателката.

Изцяло се споделя извода на Комисията, че при наличие на психически или физически тормоз от страна на треньор, майката на З. Й. е имала свободата да я премести в друг клуб по художествена гимнастика. Такива действия от страна на близките на детето не са предприети. Няма данни, от които да се установява и вмешателство от страна на М. Д. детето да продължи заниманията си под ръководството на друг треньор от КХГ „Академик“. Следва да се отбележи, че решението за прекратяване членството на З. Й., е взето на основание чл.18.3 от Устава на КХГ „Академик“ от Управителния съвет на клуба, а не еднолично от треньора, поради което възраженията в тази насока са неоснователни.

Недоказано остава и твърдението от страна на жалбоподателя, че с действията си Д. е лишила състезателката от участие в първенствата от Държавния спортен календар, както и че под нейно давление детето е лишено от правото за друга клубна принадлежност. Следва да се отбележи, че във връзка със заявлението, изходящо от Н. Р., изготвено в

качеството ѝ на Председател на УС на КХГ „Л.“, председателят на Б. я е уведомил, че искането състезателката З. Й. да участва на предстоящото Държавно първенство категория „Елит“ – девойки старша възраст като индивидуален състезател извън класирането не може да бъде удовлетворено поради законоустановени пречки. Поради това този резултат не може да се вмени на действия на М. Д..

Не се кредитира приложения по делото документ за психологичния статус на детето издаден в частен кабинет „Dominate Mind”. Същият не може да се възприеме като заключение на вещо лице в областта на психиатрията и психологията, назначено и изготвено по предвидения в процесуалния закон ред за това, което не може да бъде санирано и с разпита на изготвилото го лице.

Не се доказва по делото, че елементите на фактическия състав на тормоза на основата на признак „лично положение“, са налице по отношение на З. Й.. От доказателствата по делото не може да се приеме, че З. Й. е била третирана по – неблагоприятно от останалите тренирани деца от М. Д. на основата на признак „лично положение“. От фактите по делото не може да бъде изведен значим за личността на З. Й. белег, обуславящ различното третиране, който я отличава от другите трениращи и който би могъл да бъде съдържание на защитения признак „лично положение“. Липсата на защитен признак означава, че дори и да има нежелано поведение, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда, това поведение не е дискриминация.

Предвид изложеното, изводите на КЗД са в съответствие с установените факти и с материалноправните разпоредби на закона. Съдът изцяло споделя изложеното, че събраните в хода на административното производство доказателства не подкрепят твърденията на жалбоподателката. Така постановеното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство заинтересованата страна е претендирала присъждане на разноските по представен списък /л.38/, то такива следва да ѝ бъдат присъдени. На основание чл. 48 от Закона за задълженията и договорите разноските следва да бъдат възложени в тежест на майката на жалбоподателката.

От страна на жалбоподателката е направено възражение за прекомерност на претендираното от заинтересованата страна адвокатско възнаграждение, като съдът намира същото за неоснователно. Единствено адвокатското възнаграждение в размер на 800 лв., съгласно договор за

правна защита и съдействие от 25.08.2021 г., е малко над минимума, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. в относимата редакция. С оглед фактическата и правна сложност на спора, проявената активност на процесуалния представител на заинтересованата страна, както и минимално надвишаване на установения праг в наредбата, съдът счита, че възнаграждението не е прекомерно и е определено в размер, който е справедлив, обоснован и преследва легитимни цели.

На заинтересованата страна следва да бъдат присъдени разноски в размер на 300,00 лв. адвокатско възнаграждение за настоящото производство; 400,00 лв. за производството пред ВАС по адм. д № 6081/2022 г. и 800,00 лв. за възнаграждението при разглеждането на адм. дело № 4702/2021 г. или общо в размер на 1500 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, II отделение, 24-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Р. Й., действаща със съгласието на нейната майка и законен представител Р. Д. Й., против Решение № 357 от 07.04.2021 г. на Комисия за защита от дискриминация по преписка № 449/2020 г.

ОСЪЖДА Р. Д. Й. да заплати на М. М. Д. сумата от 1500 лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: